

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Tachově rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Edlovou ve věci

žalobce: Kooperativa pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group, IČ 47116617
se sídlem Pobřežní 662/21, 186 00, Praha 8
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Hlaváčkem
se sídlem Kořenského 1107/15, 150 00, Praha 5

proti

žalovanému: IDEAL AUTOMOTIVE Bor, s.r.o., IČ 25230425
se sídlem Nová Hospoda 16, 348 02, Bor
zastoupený advokátem JUDr. Karlem Trojanem, CSc.
se sídlem Na Žertvách 2230/42, 180 00, Praha 8

o zaplacení částky 37 507 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 37 507 Kč a zákonný úrok z prodlení ve výši 8,25 % ročně z částky 37 507 Kč od 24. 4. 2021 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Ohledně částky 1 200 Kč jako nákladů spojených s vymáháním pohledávky se žaloba zamítá.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci plnou náhradu nákladů řízení ve výši 24 665,24 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Tomáše Hlaváčka.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal po žalovaném zaplacení částky 37 507 Kč s příslušenstvím. Žalobu odůvodnil tím, že dne 4. 4. 2017 kolem 14:00 hodiny v provozovně žalované na ulici Na Dubovci

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Janovská.

137 ve Strakonících jako řidič vysokozdvížného vozíku Linde M18 zaměstnanec žalované při plnění pracovních úkolů, konkrétně při couvání ve skladu expedice 2, při převážení naskladněných palet srazil zaměstnance Pan při couvání s vysokozdvížným vozíkem přehlédl ve zpětném zrcátku poškozeného pana, který měl na sobě tmavé oblečení bez bezpečnostní reflexní vesty. Došlo k přejetí pravé nohy poškozeného, který utrpěl pravého bérce. Ze soudního hlediska se jedná o zranění těžké pro vážnou, delší dobu trvající poruchu zdraví s obvyklou dobou léčení kolem 4 měsíců. Poškozený byl minimálně po dobu 6 týdnů podstatným způsobem omezen v obvyklém způsobu života nemožností zatěžovat poraněnou dolní končetinu. Tímto jednáním spáchal zaměstnanec žalovaného pan přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1 trestního zákoníku a usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 22. 5. 2018, č. j. X To XXX/2018 – XXX bylo trestní stíhání pro uvedený přečin podmíněně zastaveno, kdy panu byla stanovena zkušební doba v délce Z titulu zákonného pojištění zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání vyplatil žalobce dne 28. 11. 2017 pojistné plnění ve výši 37 473 Kč a dne 10. 5. 2018 pojistné plnění ve výši 368 727 Kč. Celková výše pojistného plnění tak dosáhla částky 406 200 Kč. Výzvou ze dne 25. 11. 2020 uplatnil žalobce postížné právo vůči žalovanému dle § 10 odst. 2 vyhlášky č. 125/1993 Sb., kterou se stanoví podmínky a sazby zákonného pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání. Důvodem byla skutečnost, že škoda byla způsobena zaviněným porušením pracovních povinností v pracovněprávních vztazích. Žalobce požadoval zaplacení postihu ve výši 10 % z vyplaceného pojistného plnění v částce 375 072 Kč, tedy částku 37 507 Kč. Žalobce vyzval žalovaného předžalobní výzvou dne 15. 4. 2021 k úhradě a žalovaný ani přes tuto výzvu niče neuhradil. V důsledku toho vznikl žalobci také nárok na zaplacení zákonného úroku z prodlení.

2. V řízení byl vydán elektronický platební rozkaz, proti kterému podal žalovaný včasný odpor. Žalovaný uvedl, že žaloba je nedůvodná a navrhl její zamítnutí. Žalovaný nesouhlasí s tím, že by úraz pana zavinil pan a je toho názoru, že vina nebyla pravomocným trestním rozsudkem či jiným rozhodnutím v trestní věci určena. V tomto směru žalovaný odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 8. 9. 2016, sp. zn. 32 Cdo 3790/2014, podle kterého lze postížné právo pojišťovny uplatnit pouze tehdy, pokud by bylo prokázáno, že porušení předpisů způsobil pan či jiný zaměstnanec, tedy jiný zaměstnanec než sám poškozený. Dále žalovaný uplatnil námitku promlčení s tím, že pojistné plnění bylo vyplaceno dne 28. 11. 2017 a žaloba byla podána až po více než třech letech dne 3. 5. 2021. Dle žalovaného by soud měl uvážit, zda je nárok dle § 10 vyhlášky č. 125/1993 Sb. legální. Ust. § 30 zákona č. 251/2005 Sb., o inspekcii práce, ve znění platném k 4. 4. 2017, stanovilo za porušení předpisů ohledně bezpečnosti práce správní delikty právnických osob na úseku bezpečnosti práce, za jejichž spáchání lze ukládat nemalé sankce dle tohoto zákona. Pokud za jedno a totéž porušení lze trestat podle zákona o správních deliktech v terminologii roku 2017, pak nelze za totéž ukládat dvojitý trest formou postížného práva. V tomto směru žalovaný odkázal také na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 32 Cdo 3790/2014. Postížné právo pojišťovny nevzniká až dnem provedení úhrady, ale již dnem nahlášení pojistné události. Pokud byla pojistná událost nahlášena dne 30. 6. 2017, pak tříletá promlčecí doba uplynula dnem 30. 6. 2020 a námitka promlčení je důvodná. Žalobce dále uplatnil postížné právo po více než čtyřech letech. Zaměstnavatel však může po odpovědném pracovníkovi uplatnit náhradu škody jen podle zákoníku práce. V den, kdy žalobce zaslal předžalobní výzvu, však zaměstnavatel nemohl vůči panu uplatňovat žádný nárok, výše je tedy nulová a pojišťovna nemůže požadovat více než 0 Kč. Zaměstnavatel musí vzít v úvahu,

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Janovská.

že úraz se stal dne 4. 4. 2017 a nejpozději dne 5. 4. 2020 byl nárok zaměstnavatele vůči bývalému zaměstnanci promlčen.

3. K námitkám žalovaného žalobce uvedl, že postižné právo pojišťovny vzniká dnem výplaty pojistného plnění, neboť se jedná o novou pohledávku a počátek promlčecí lhůty je proto odvislý od výplaty pojistného plnění. K ust. § 2 odst. 2 vyhlášky č. 125/1993 Sb. žalobce uvedl, že toto ustanovení zmiňuje vznik povinnosti zaměstnavatele nahradit škodu a nikoli vznik práva na plnění poskytnuté pojišťovnou. Jde o dvě různá práva, přičemž každé vzniká v jiný okamžik. Nejprve vznikne právo zaměstnavatele k náhradě škody a až poté, co zaměstnavatel uplatní právo na náhradu škody u příslušné pojišťovny, poté může vzniknout právo na plnění této náhrady. Pouze v případě, že o povinnosti zaměstnavatele k náhradě škody bude rozhodovat soud, pak okamžik vzniku pojistné události bude shodný se dnem nabytí právní moci takového rozhodnutí. V daném případě však soud nerozhodoval o povinnosti zaměstnavatele nahradit škodu, ale o otázce viny zaměstnance žalované ve vztahu ke způsobené újmě na zdraví jiného zaměstnance žalované. Žalobce pak vyplatil pojistné plnění s ohledem na podklady, které mu byly žalovaným postupně dokládány. Žalobci tak byly doloženy tyto listiny – náhrada za ztrátu na výdělků po dobu DPN ze dne 11. 10. 2017, potvrzení o trvání DPN ze dne 10. 11. 2017, posudek o bolestném ze dne 17. 1. 2018, náhrada ztráty na výdělků po dobu DPN ze dne 12. 3. 2018, posudek o ztížení společenského uplatnění ze dne 11. 4. 2018 a potvrzení o trvání DPN ze dne 23. 4. 2018. Dne 7. 9. 2017 vyzval žalobce žalovaného k doložení chybějících dokladů a následně ještě dne 20. 4. 2018 vyzval žalobce opětovně k doložení chybějících dokladů nezbytných k odškodnění pana Vzhledem k tomu, že docházelo k postupnému odškodňování poškozeného zaměstnance pana, byla výsledná výše poskytnuté náhrady škody patrná až dne 10. 5. 2018. Postižné právo pojistitele pak není právem na náhradu škody, nýbrž zvláštním originárním právem pojistitele proti pojištěnému na náhradu toho, co za něj pojistitel plnil a toto vzniká nejdříve dnem výplaty pojistného plnění poškozenému. Námitka promlčení proto není důvodná. Žalobce setrvává i na svém tvrzení, že bylo prokázáno porušení povinností zaměstnance pana, kdy jednou z podmínek podmíněného zastavení trestního stíhání je i doznání obviněného. O vině pana a tak rozhodnuto nebylo, ale nikoli proto, že by nebylo prokázáno, že by skutek nespáchal, ale proto, že byly splněny podmínky pro podmíněné zastavení trestního stíhání. Ustanovení § 10 vyhlášky č. 125/1993 Sb., zakládá postižné právo pojišťovny vůči zaměstnavateli na náhradu poskytnutého plnění za předpokladu, že dojde k porušení povinností v pracovněprávních vztazích. Na jedné straně je zde nedbalostní jednání pana, který nerespektoval pravidla pro obsluhu vysokozdvizného vozíku a na druhé straně nedbalostní jednání samotného poškozeného, který se pohyboval ve skladu bez reflexní vesty. Pokud žalovaný namítá dvojí sankci za porušení předpisů BOZP, pak se jedná pouze o teoretickou rovinu, jelikož žalobci není známo, že by bylo rozhodnuto o správním deliktu žalovaného. Správní delikt, jehož skutková podstata by spočívala v odpovědnosti za porušení povinností zaměstnance pak § 30 zákona č. 251/2002 Sb., o inspekci práce, neobsahuje. Tato námitka žalovaného je proto nedůvodná.
4. Mezi účastníky bylo nesporným, že dne 4. 4. 2017 došlo k pracovnímu úrazu zaměstnance žalovaného, který se stal při couvání vysokozdvizného vozíku Linde M18 ve skladu expedice, kdy řidičem tohoto vozíku byl zaměstnanec žalované
5. Dále bylo mezi účastníky nesporným, že žalobce vyplatil žalované z titulu zákonného pojištění zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu na základě dopisu ze dne 28. 11. 2017 částku 44 103 Kč (po zákonných srážkách činí tato částka 37 473 Kč) a na základě dopisu ze dne 10. 5. 2018 částku 368 727 Kč. Tyto skutečnosti vyplývají rovněž z poukazu pro pojistnou událost a vyzumovacího dopisu ze dne 28. 11. 2017.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Janovská.

6. Z předložených důkazů soud zjistil, že dopisem ze dne 25. 11. 2020 vyzval žalobce žalovaného k zaplacení postihu ve výši 10 % z vyplaceného pojistného plnění, tj. k zaplacení částky 37 507 Kč do 28. 12. 2020.
7. Z tiskopisu – hlášení pojistné události – ze dne 29. 8. 2017 soud zjistil, že tohoto dne žalovaný nahlásil pojistnou událost poškozeného ze dne 4. 4. 2017.
8. Ze zápisu o projednání plnění odpovědnosti za pracovní úraz soud zjistil, že zaměstnavatel se zprostil odpovědnosti zčásti s tím, že nároky postiženého budou vyplaceny ve výši 85 %.
9. Dle vstupní instruktáže v oblasti „Bezpečnost a ochrana zdraví při práci“ a „PO“ byl s tímto seznámen dne 1. 9. 2016.
10. Dle záznamu o úrazu došlo k úrazu 4. 4. 2017 a pracovní neschopnost následkem úrazu trvala od 4. 4. 2017 do 2. 2. 2018.
11. Dle pokladního dokladu ze dne 23. 4. 2018 byla uhrazena částka 100 Kč za lékařské zprávy pacienta Dle stvrzenky zaplatil za vydání posudku o ztížení společenského uplatnění částku 1 000 Kč a za vydání posudku o bolestném částku 500 Kč.
12. Ze spisu Okresního soudu ve Strakoniciích sp. zn. 0 T 0 0 0 /2017 soud zjistil, že rozsudkem Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 5. 4. 2018, č. j. 0 T 000/2017 – 223 byl obžalovaný, narozený 00. 00. 0000 uznán vinným, že dne 4. 4. 2017 kolem 14:00 hodin v provozovně firmy jako řidič vysokozdvizného vozíku Linde M18 označeného číslem 01 s identifikací na štítku VV Linde v rámci pracovní činnosti manipulanta ve výrobě při couvání v hale označené jako Sklad expedice 2, při převážení naskladněných palet nedostál zcela jednak povinnosti upravené v organizační směrnici BOZP pořadové číslo 01/2013 platné od 12. 5. 2015, konkrétně v části – Obsluha skladového zařízení a prostředků a vysokozdvizný vozík vidlicový, čelní, motorový – vydané jeho zaměstnavatelem, dle které měl povinnost věnovat zvláštní pozornost osobám v bezprostřední blízkosti a rovněž dbát na bezpečnost chodců a dále povinnosti uložené mu v návodu k používání výše uvedeného vysokozdvizného vozíku při couvání, neboť poté, co se pohledem do zpětného zrcátka ujistil, že za vozíkem nikdo nestojí, pokračoval v manévru couvání, a teprve poté, co otočil hlavu dozadu, spatřil zde procházejícího zaměstnance poškozeného, nar. 00.00. 0 0 0 0 , majícího na sobě tmavé oblečení bez reflexní vesty, na což reagoval brzděním, přesto však s mu střetu nepodařilo zabránit a následně došlo k přejetí pravé nohy poškozeného, přičemž poškozený utrpěl tržně-zhmožděnou ránu v..... bérce, když ze soudně lékařského hlediska se jedná o zranění těžké pro vážnou, další dobu trvající poruchu zdraví s obvyklou dobou léčení kolem 4 měsíců, přičemž minimálně po dobu 6 týdnů je poškození podstatným způsobem omezen v obvyklém způsobu života nemožností zatěžovat poraněnou dolní končetinu, tedy jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví, čímž spáchal přečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1 tr. zákona a byl odsouzen k trestu odnětí svobody na 8 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu dvou let a bylo mu uloženo, aby podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil. Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích byl výše uvedený rozsudek v celém rozsahu zrušen podle § 257 odst. 1 písm. d)

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Janovská.

trestního řádu a trestní stíhání pro přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti, jehož skutkový děj byl popsán ve výrokové části rozsudku shora, bylo podle § 307 odst. 1 trestního řádu podmíněně zastaveno a byla stanovena zkušební doba dvou let. Usnesení nabylo právní moci dne 22. 5. 2018. Usnesením Okresního soudu ve Strakonících ze dne 00 00. 2000, č. j. 0 T 000/2017 – 259 bylo rozhodnuto podle § 308 odst. 1 trestního řádu, že se obžalovaný osvědčil.

13. Z dalších dokladů založených ve spisu Okresního soudu ve Strakonících soud zjistil, že trestní stíhání pro skutek uvedený v rozsudku výše bylo zahájeno usnesením Policie ČR ze dne 15. 6. 2017, č. j. KRPC- V rámci šetření Policie bylo provedeno ohledání místa činu – skladu Expedice 2, kde došlo k pracovnímu úrazu. Výsledkem alko testu bylo zjištěno, že ani nebyli pro vlivem alkoholu. V rámci podaného vysvětlení uvedl zaměstnanec žalovaného, že v době úrazu pracoval v hale expedice 2, ale vlastní nehodový děj neviděl. Potvrdil, že byl oblečen ve tmavém

oblečení. Poškozený uvedl, že v době střetu na sobě neměl výstražnou vestu a že ke střetu došlo, když couval s paletami a nevyšiml si ho. popsal svou činnost v hale Expedice 2, kdy převážel palety vysokozdvížným vozíkem, při couvání se nejprve podíval do zpětného zrcátka a přesvědčil se tak, zda za vozíkem někdo nestojí. Nikoho neviděl, začal couvat a hlavu otočil dozadu, aby viděl na cestu. V tom spatřil, začal brzdit, ale ten už byl tak blízko, že jej pravou zadní částí vozíku odhodil. měl na sobě pracovní montérky černé barvy a černou mikinu, reflexní vestu na sobě neměl. uvedla, že měl na sobě v době úrazu tmavé kalhoty a tmavou bundu, pod kterou měl mikinu s kapucí. T..... uvedl, že k úrazu došlo zhruba v místě, kde se přebírají podklady k práci a nyní je na místě již vyznačený chodník žlutou barvou, avšak v době srážky tato opatření udělána nebyla. Dle technických kontrol a revizních prohlídek byl vysokozdvížný vozík schopen provozu a datum další kontroly bylo stanoveno na prosinec 2017. Dle záznamu o opakovaném školení obsluh motorových manipulačních vozíků byli (dne 9. 6. 2016) i (6. 9. 2016) proškoleni o povinnostech účastníků provozu motorových manipulačních vozíků, rozboru příčin úrazů, poruch a havárií v provozu motorových manipulačních vozíků, postupu při nehodě, bezpečnosti práce při provozu motorových vozíků a rizik s provozem spojených, bezpečnostních požadavcích na motorové manipulační vozíky a jejich provoz a bylo provedeno závěrečné ověření znalostí obsluh. Dle posudku o zdravotní způsobilosti byli i zdravotně způsobilí bez omezení a podle popisu pracovní činnosti pracovali na pozici manipulát. U žalovaného byla přijata organizační směrnice BOZP č. 01/2013 pro provoz skladu a skladového hospodářství, podle které musí řidič věnovat zvláštní pozornost pracovnímu okolí vozíku, ostatním osobám a pevným nebo pohyblivým předmětům v bezprostřední blízkosti a musí vždy dbát na bezpečnosti chodců. Podle zprávy Oblastního inspektorátu práce pro Jihočeský kraj a Vysočiny ze dne 31. 7. 2017 bylo při kontrole v souvislosti s pracovním úrazem zjištěno, že v areálu žalovaného ve skladu expedice 2 jsou komunikace, po kterých se pohybují vysokozdvížné vozíky i zaměstnanci a u těchto komunikací chybělo výrazné odlišení komunikace od ostatních skladovacích ploch. Dále bylo zjištěno, že u vysokozdvížného vozíku, který byl používán, byla zjištěna vážná závada zařízení – ojeté přední pneumatiky, tato závada nebyla odstraněna ve stanovené lhůtě 30 dnů a tento vozík neměl být používán. Zjištěná závada byla odstraněna až 19. 4. 2017. Dle úředního záznamu vypověděl M....., že v době pracovního úrazu nebyl vymezen prostor pro pohyb pěších osob v předmětném skladu, do skladu mohli vstupovat a pohybovat se zde pouze pracovníci skladu a pravidla byla určena vnitřní směrnicí zaměstnavatele. Dle se při pravidelném školení seznamuje obsluha vysokozdvížných vozíků s původním návodem k jejich obsluze. Ze zprávy zaměstnavatele soud zjistil, že průměrný měsíční výdělek činil za první čtvrtletí roku 2017 částku 00 0000 Kč a 4,5 násobek činil částku 000 000 Kč. Dle ČSN ISO 3691 – Amd1 čl. 14.2.1. musí řidič motorového vozíku věnovat zvláštní pozornost pracovnímu okolí vozíku, ostatním osobám a pevným nebo

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Janovská.

pohyblivým předmětům v bezprostřední blízkosti a vždy musí dbát na bezpečnost chodců. Dle původního návodu k používání vozíku LPG, CNG Linde je nezbytné při používání zrcátek pamatovat na to, že zpětné zrcátko slouží pouze ke sledování oblasti za vozidlem a couvání je dovoleno, jen pokud se řidič dívá přímo dozadu.

14. Z tiskopisu ze dne 11. 10. 2017 – náhrada ztráty na výděлку po dobu PN soud zjistil, že žalovaný uplatnil u žalobce ztrátu na výděлку poškozeného ve výši 00 000 Kč za období od 4. 4. 2017 do 31. 8. 2018. Z tiskopisu ze dne 12. 3. 2018 – náhrada ztráty na výděлку po dobu PN soud zjistil, že žalovaný uplatnil u žalobce ztrátu na výděлку poškozeného ve výši 00 000 Kč za období od 1. 9. 2017 do 2. 2. 2018.
15. Z lékařských zpráv soud zjistil, že poškozený se léčil v Nemocnici na chirurgickém oddělení. Hospitalizace proběhla od 4. 4. 2017 do 5. 4. 2017 na oddělení traumatologie a od 5. 4. 2017 do 7. 4. 2017 a od 6. 9. 2017 do 7. 9. 2017 na oddělení chirurgie. Kontroly v ambulanci proběhly dne 10. 4. 2017, 12. 4. 2017, 14. 4. 2017, 18. 4. 2017, 24. 4. 2017, 2. 5. 2017, 10. 5. 2017, 18. 5. 2017, 24. 5. 2017, 15. 6. 2017, 19. 6. 2017, 27. 6. 2017, 29. 6. 2017, 3. 7. 2017, 13. 7. 2017, 27. 7. 2017, 31. 7. 2017, 9. 8. 2017, 18. 8. 2017, 9. 9. 2017, 11. 9. 2017, 14. 9. 2017, 19. 9. 2017, 21. 9. 2017, 25. 9. 2017, 27. 9. 2017, 29. 9. 2017, 7. 11. 2017, 21. 11. 2017. Dle potvrzení lékaře o trvání pracovní neschopnosti v příčinné souvislosti s pracovním úrazem, nemocí z povolání bylo léčení pro pracovní úraz ukončeno dne 2. 2. 2018.
16. Z posudku o ztížení společenského uplatnění ze dne 11. 4. 2018 soud zjistil, že úraz poškozeného ze dne 4. 4. 2017 byl klasifikován 1 200 body.
17. Dle posudku bolestném ze dne 17. 1. 2018 bylo poškození zdraví klasifikováno 360 body.
18. Z dopisu žalobce ze dne 7. 9. 2017 soud zjistil, že žalobce žádal žalovaného o dodání chybějících dokladů o odškodnění pracovního úrazu (posudek o bolestném, ušlý výdělek vyčíslený zaměstnavatelem, zprávu OIP, školení BOZP, čestné prohlášení, vyjádření zaměstnavatele ke zproštění odpovědnosti za pracovní úraz, výpis z knihy úrazů a lékařské zprávy). Dopisem ze dne 26. 10. 2017 požádal žalovaný žalobce o průběžné odškodnění náhrady ztráty na výděлку pro Z dopisu žalobce ze dne 20. 4. 2018 soud zjistil, že žalobce žádal žalovaného o dodání chybějících dokladů k odškodnění pracovního úrazu (doplnění posudku o bolestném, potvrzení lékaře o příčinné souvislosti PN, lékařské zprávy z celého průběhu léčení).
19. Podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 125/1993 Sb., kterou se stanoví podmínky a sazby zákonného pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání má zaměstnavatel právo, aby za něho pojišťovna příslušná podle § 1 nahradila škodu, která vznikla zaměstnanci při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání, v rozsahu, v jakém za ni zaměstnavatel odpovídá podle zákoníku práce. Nárok na náhradu škody z události, která by mohla být důvodem vzniku práva na plnění pojišťovny, musí být poprvé uplatněn zaměstnavatelem u pojišťovny v době trvání zákonného pojištění, s výjimkou případů, kdy poškozený má právo na plnění přímo vůči příslušné pojišťovně.
20. Podle § 6 vyhlášky č. 125/1993 Sb., kterou se stanoví podmínky a sazby zákonného pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání je pojišťovna povinna plnit nejpozději do 15 dnů po skončení šetření nutného ke zjištění rozsahu její povinnosti poskytnou plnění. Šetření je skončeno, pokud byla dohodnuta výše náhrady škody nebo pokud pojišťovna obdržela pravomocné rozhodnutí o výši náhrady škody

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Janovská.

21. Podle § 10 odst. 1 vyhlášky č. 125/1993 Sb., kterou se stanoví podmínky a sazby zákonného pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání má pojišťovna vůči zaměstnavateli právo na náhradu až do výše poskytnutého plnění:
- a) Způsobil-li zaměstnavatel nebo zaměstnanec zaměstnavatele škodu úmyslně, pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky
 - b) Došlo-li ze strany zaměstnavatele nebo jejího zaměstnance k zvláště závažnému porušení předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, a pokud toto porušení bylo v příčinné souvislosti se vznikem škody
 - c) Došlo-li ke škodě v přímé souvislosti s výkonem činnosti provozované neoprávněně.

Podle odst. 2 téhož ustanovení má stejné právo pojišťovna proti zaměstnavateli, byla-li škoda způsobena zaviněným porušením pracovních povinností v pracovněprávních vztazích, avšak jen do výše, kterou může zaměstnavatel požadovat na odpovědném zaměstnanci podle pracovněprávních předpisů.

22. Soud po zhodnocení důkazů dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Mezi účastníky bylo nesporným, že dne 4. 4. 2017 došlo k pracovnímu úrazu zaměstnance žalovaného a mezi účastníky bylo rovněž nesporným, že z titulu zákonného pojištění žalovaného jako zaměstnavatele byla žalobcem vyplacena celková částka 000000 Kč. Jednotlivé nároky, které byly takto uspokojeny, žalobce doložil listinnými důkazy (posudek o bolestném, posudek o ztížení společenského uplatnění, náhrada ztráty na výdělku po dobu pracovní neschopnosti, náklady na vypracování posudků a lékařských zpráv). K vyplacení částky 000000 Kč došlo dle poukazu pro pojistnou událost dne 30. 11. 2017 a k vyplacení částky 000000 Kč došlo dne 11. 5. 2018.

23. Soud se proto zabýval tím, zda žalobci vzniklo právo vůči žalovanému jako zaměstnavateli dle § 10 odst. 2 vyhlášky č. 125/1993 Sb. Nezbytnou podmínkou pro vznik regresního práva proti zaměstnavateli je zaviněné porušení pracovních povinností v pracovněprávních vztazích. V tomto případě vycházel soud zejména z trestního spisu Okresního soudu ve Strakonících, který se týkal obviněného Z trestního spisu je zřejmé, že nedošlo k pravomocnému odsouzení obviněného, kdy rozsudek soudu I. stupně byl zrušen a trestní stíhání obžalovaného bylo dle § 307 odst. 1 trestního řádu podmíněně zastaveno. Soud se však ztotožňuje s právním názorem žalobce, že jednou z podmínek podmíněného zastavení trestního stíhání je doznání obviněného. Z usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích, kterým bylo trestní stíhání obviněného podmíněně zastaveno, je tedy patrný skutek, ke kterému se obviněný doznal, tedy, že „jako řidič vysokozdvížného vozíku Linde M18 označeného číslem 01 s identifikací na štítku VV Linde H18T – v rámci pracovní činnosti manipulanta ve výrobě při couvání v hale označené jako Sklad expedice 2, při převážení naskladněných palet nedostal zcela jednoduše povinnosti upravené v organizační směrnici BOZP pořadové číslo 01/2013 platné od 12. 5. 2015, konkrétně v části – Obsluha skladového zařízení a prostředků a vysokozdvížný vozík vidlicový, čelní, motorový – vydané jeho zaměstnavatelem, dle které měl povinnost věnovat zvláštní pozornost osobám v bezprostřední blízkosti a rovněž dbát na bezpečnost chodců a dále povinnosti uložené mu v návodu k používání výše uvedeného vysokozdvížného vozíku při couvání, neboť poté, co se pohledem do zpětného zrcátka ujistil, že za vozíkem nikdo nestojí, pokračoval v manévru couvání, a teprve poté, co otočil hlavu dozadu, spatřil zde procházejícího zaměstnance poškozeného, nar. 00. 00. 0000, majícího na sobě tmavé oblečení bez reflexní vesty, na což reagoval brzděním, přesto však se mu střetu nepodařilo zabránit a následně došlo k přejetí pravé nohy poškozeného“.
- Zaměstnanec žalovaného tedy doznal, že porušil povinnosti stanovené v organizační směrnici BOZP a v návodu na obsluhu vysokozdvížných vozíků a je tedy nepochybné, že porušil pracovní povinnosti v pracovněprávních vztazích. I bez případného „doznání“ vyplývají tyto skutečnosti z provedených důkazů obsažených v trestním

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Janovská.

spise Okresního soudu ve Strakonících. Bylo prokázáno, že jako zaměstnanec žalovaného byl nejen účasten vstupní instruktáže v oblasti BOZP, ale účastnil se také školení obsluh motorových manipulačních vozíků, kdy obsahem tohoto školení byla nejen organizační směrnice BOZP pořadové číslo 01/2013, ale také návod na obsluhu těchto vozíků, což potvrdil i M..... v průběhu trestního řízení. pak potvrdil, že se nejprve přesvědčil o situaci za vozíkem pohledem do zpětného zrcátka, začal couvat a otočil hlavu dozadu. Bez ohledu na to, zda bylo dáno porušení povinností i ze strany zaměstnavatele, jak je konstatováno ve zprávě Oblastního inspektorátu práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu, jsou dle soudu splněny podmínky pro regresní postih pojišťovny, tedy žalobce, z důvodu porušení pracovních povinností na straně zaměstnance

24. Žalobce požadoval po žalovaném postih pouze ve výši 10 %, ačkoliv dle ust. § 10 odst. 2 vyhlášky č. 125/1993 Sb. mohl požadovat plnění až do výše, kterou může zaměstnavatel požadovat na odpovědném zaměstnanci podle pracovněprávních předpisů, tedy až do čtyřapůlnásobku jeho průměrného výdělku před porušením povinnosti, kterým způsobil škodu. Je tedy zřejmé, že i žalobce přihlédl k tomu, že na vzniku škody se kromě podílel i poškozený, který se ve skladu expedice 2 pohyboval bez reflexní vesty, případně sám žalovaný jako zaměstnavatel, který umožnil užívání nezpůsobilého vysokozdvizného vozíku a nevyznačil výrazným odlišením komunikaci od ostatních skladovacích ploch (viz zpráva OIP).
25. Soud se dále zabýval námitkou promlčení vznesenou ze strany žalovaného. I v tomto případě se soud ztotožňuje s žalobcem, že nárok žalobce není promlčen. V případě postižního práva pojišťovny vůči pojištěnému na náhradu částek, které zaplatila poškozenému z titulu zákonného pojištění odpovědnosti, se nejedná o nárok na náhradu škody a jeho vznik proto nelze odvozovat od škodní události, případně od nahlášení pojistné události, ale až od okamžiku, kdy bylo poškozenému poskytnuto plnění. Od následujícího dne poté se odvíjí běh obecné tříleté promlčecí doby pro uplatnění postižního práva pojišťovny vůči pojištěnému (např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 25 Cdo 4183/2008, sp. zn. 23 Cdo 452/2010). V daném případě poskytl žalobce plnění dne 30. 11. 2017 (částka 37 473 Kč) a dále dne 11. 5. 2018 (částka 368 727 Kč). Promlčecí doba tak začala běžet u první výplaty dne 1. 12. 2017 a skončila dne 1. 12. 2020 a u druhé výplaty začala promlčecí doba běžet 12. 5. 2018 a skončila dne 12. 5. 2021. Žaloba byla u soudu podána dne 3. 5. 2021. Lze tedy uzavřít, že u první výplaty pojistného plnění došlo k promlčení nároku na regresní postih a v případě druhé výplaty k tomuto promlčení nedošlo, kdy žaloba byla podána před uplynutím tříleté promlčecí doby. Vzhledem k tomu, že žalobce mohl v souladu s ust. § 10 odst. 2 vyhlášky č. 125/1993 Sb. požadovat plnění až do výše čtyřapůlnásobku průměrného výdělku odpovědného zaměstnance, který v daném případě činil částku 000000 Kč a požadoval pouze částku 37 507 Kč, shledal soud žalobu důvodnou i přes promlčení nároku na regresní postih ohledně první platby ve výši 37 473 Kč.
26. Žalobce dále požadoval zaplacení úroků z prodlení od 24. 4. 2021, kdy prodlení žalovaného odvozoval o zaslané předžalobní výzvy ze dne 15. 4. 2021, ve které vyzval žalobce žalovaného k úhradě do sedmi dnů od doručení výzvy. Dle doručenky datové zprávy byla tato výzva doručena žalovanému dne 16. 4. 2021 a žalovaný měl tedy uhradit regresní postih do 23. 4. 2021. Vzhledem k tomu, že k úhradě ve stanovené lhůtě nedošlo, vzniklo žalobci v souladu s ust. § 1970 o. z. právo na zaplacení úroku z prodlení ve výši stanovené nařízením vlády č. 351/2013 Sb.
27. Pokud se týká dalších námitek žalovaného, pak soud neshledal ust. § 10 odst. 2 vyhlášky č. 125/1993 Sb. nelegálním a neshledal ani, že by se jednalo v případě uplatnění postižního práva pojišťovnou o dvojí trest s ohledem na znění ust. § 30 zákona č. 251/2005 Sb., zákona o inspekci práce. Žalovaný jednak netvrdil, že by v souvislosti s pracovním úrazem bylo rozhodnuto o správním deliktu žalovaného a jednak je postižní právo pojišťovny dle vyhlášky č.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Janovská.

125/1993 Sb. koncipováno odlišným způsobem, kdy zaměstnavatel je postižen za porušení pracovních povinností svého zaměstnance.

28. Žalobce dále požadoval úhradu částky 1 200 Kč jako náhradu nákladů spojených s uplatněním pohledávky. Podle § 513 o. z. jsou příslušenstvím pohledávky úroky, úroky z prodlení a náklady spojené s jejím uplatněním. Soud postupoval podle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje mimo jiné výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky. Podle ust. § 3 tohoto nařízení jde-li o vzájemný závazek podnikatelů nebo je-li obsahem vzájemného závazku mezi podnikatelem a veřejným zadavatelem podle zákona upravujícího veřejné zakázky povinnost dodat zboží nebo poskytnout službu za úplatu veřejnému zadavateli, činí minimální výše nákladů spojených s uplatněním každé pohledávky 1 200 Kč. V daném případě byl předmětem řízení regresní postih pojišťovny vůči zaměstnavateli z titulu zákonného pojištění dle vyhl. č. 125/1993 Sb. Nejedná se tedy o vzájemný závazek podnikatelů ani podnikatele a veřejného zadavatele a není zřejmé, o jaké náklady se v daném případě jedná, kdy žalobce sám nedoložil kromě dopisu ze dne 25. 11. 2020, kterým uplatnil postižní právo vůči žalovanému, žádné jiné listiny. Náklady na předžalobní upomínku jsou pak kryty náhradou nákladů tohoto řízení. Ohledně částky 1 200 Kč jako náhrady nákladů spojených s uplatněním pohledávky proto soud žalobu zamítl.
29. Výrok II. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 3 o.s.ř., kdy žalobce měl neúspěch v řízení pouze v nepatrné části týkající se příslušenství pohledávky. Soud mu proto přiznal plnou náhradu nákladů řízení. Náklady řízení se skládají ze soudního poplatku ve výši 1 501 Kč dle § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „AT“), odměny advokáta za 6 úkonů právní služby (za převzetí věci, žalobu, předžalobní výzvu, repliku ze dne 10. 6. 2021 a jednání dne 12. 8. 2021 od 10.00 do 13.00 hodin á 2 620 Kč) dle § 7 AT a 6 náhrad hotových výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 AT. Dále spočívají náklady řízení v náhradě jízdních výdajů. Zástupce žalobce uskutečnil jednu cestu k Okresnímu soudu v Tachově z Prahy do Tachova a zpět, kdy doložil jízdenky za uskutečněnou jízdu vlakem v celkové hodnotě 424 Kč. Podle § 14 odst. 1 písm. a) AT soud přiznal za promeškaný čas za cestu z Prahy do Tachova a zpět rozsahu 12 půlhodin po 100 Kč ve výši 1 200 Kč. Advokát žalobce je registrován k placení daně z přidané hodnoty, soud proto žalobci ve smyslu § 137 odst. 3 o.s.ř. přiznal i právo na náhradu této daně ve výši 21 % z odměny advokáta a náhrady hotových výdajů s výjimkou soudního poplatku, jehož úhrada je osobní povinností žalobce. Celková výše nákladů řízení činí částku 24 665,24 Kč. Povinnost uhradit náklady řízení má žalovaný dle § 149 odst. 1 o.s.ř. k rukám advokáta žalobce.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebude-li dobrovolně splněna povinnost uložená tímto rozsudkem, lze podat návrh na výkon rozhodnutí k soudu nebo soudnímu exekutorovi.

Tachov 12. srpna 2021

Mgr. Kateřina Edlová v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Janovská.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Janovská.